

gelse og skal i alle tilfælde underrettes om sagens udfald.

Pkt. 3.

Straffebestemmelser.

Reglerne om adgangen til at klage må ses i nøje sammenhæng med de gældende ansvarsregler.

Klageren vil kunne drages til ansvar efter bestemmelserne i militær straffelov § 54, såfremt han fremfører en bevidst grundløs klage, ligesom han vil kunne straffes efter militær straffelov § 53, såfremt han ved at klage over besværligheder eller mangler burde indse, at en for mandstugten farlig misfornøjelse derved kunne udbredes i krigsmagten. Fremsættes klagen ikke i overensstemmelse med de fastsatte regler, vil klageren endvidere kunne ifalde strafansvar for tjenesteforseelse efter militær

straffelov § 63. Det vil f. eks. være tilfældet, hvor en person fremsætter klager gennem offentlige meddelelser o. lign.

For at sikre, at de menige bliver gjort bekendt med deres ret til at fremføre klager, er der ved militær straffelov § 58 a indført et selvstændigt strafansvar for den, der giver en efterstående urigtig oplysning om gældende klageregler. Endvidere må fremhæves de nye bestemmelser i militær straffelov § 58, 2. stk., hvorefter den, der undertrykker en klage, straffes, og samme paragrafs 3. stk., hvorefter det ved strafforfølgning for ulig behandling betragtes som en skærpende omstændighed, at den uligelige behandling finder sted i anledning af en fremsat klage. Under særlige omstændigheder vil endvidere reglerne i borgerlig straffelov om misbrug af offentlig myndighed, jfr. §§ 146 og 150, kunne finde anvendelse.